YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

27 päivänä kesäkuuta 2002 *

Asiassa C-274/00 P,

Odette Simon, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan aluksi avocat J.-N. Louis ja sittemmin avocat L. Misson, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) asiassa T-177/97, Simon vastaan komissio, 10.5.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. I-A-75 ja II-319),

ja jossa valittajan vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään J. Currall, avustajanaan avocat D. Waelbroeck, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Simonin, edustajanaan avocat P. Mbaya, ja komission, edustajanaan J. Currall, avustajanaan D. Waelbroeck, 27.6.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.9.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Simon on yhteisöjen tuomioistuimeen 10.7.2000 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vas-

taavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-177/97, Simon vastaan komissio, 10.5.2000 antamaan tuomioon (Kok. H. 2000, s. I-A-75 ja II-319; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla hylättiin perusteettomana valittajan kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaadittiin toisaalta kumoamaan komission tekemä päätös, jolla hylättiin valittajan esittämä vaatimus hänen hallinnollisen asemansa uudelleen määrittelemisestä siten, että hänen katsottaisiin hoitaneen vuodesta 1966 lukien tehtävänsä komission kanssa sopimuksen tehneiden eri elinten palveluksessa yhteisön väliaikaisena toimihenkilönä (jäljempänä riidanalainen päätös), sekä toisaalta velvoittamaan komission maksamaan yhden euron suuruisen korvauksen valittajalle aiheutuneeksi väitetystä henkisestä kärsimyksestä.

Riidan taustalla olevat tosiseikat

2 Kanteen perustana olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisessa tuomiossa seuraavalla tavalla:

"1 EHTY:n perustamissopimuksen 55 artiklan nojalla täytäntöönpantujen hiili- ja terästeollisuuden viisivuotisten ergonomian tutkimusohjelmien yhteydessä komissio on käyttänyt vuoteen 1995 saakka ulkopuolisia yhtiöitä tai yhdistyksiä, joiden tehtäväksi oli sopimuksen perusteella annettu eri alan tieteellisten asiantuntijoiden näiden ohjelmien nojalla laatimien tutkimusten tuloksien yhteensovittaminen ja niiden jakaminen asianomaisille kansallisille teollisuuksille. Kyseisten sopimusten perusteella sopimusosapuoleksi valitusta yhtiöstä tai yhdistyksestä tuli ohjelman voimassaolon ajaksi Luxemburgissa sijaitsevan Bureau d'information et de coordination des programmes de l'action communautaire ergonomique de la CECA -nimisen järjestön — — valvontaelin.

2 Kantaja, joka oli ollut yhteisöjen palkkaluokan C virkamies vuodesta 1957 vuoteen 1960, jolloin hän irtisanoutui, työskenteli 1966—1993 Luxemburgissa Bureau d'information et de coordinationin palveluksessa toinen toistaan

seuranneiden valvontaelinten työntekijänä. Näitä valvontaelimiä olivat Société des sciences médicales, Ligue luxembourgeoise contre la tuberculose, Société d'ergonomie de langue française, Gesellschaft für Arbeitswissenschaft ja vuodesta 1980 lukien Gesellschaft für Sicherheitswissenschaft (jäljempänä GFS).

3 Kantaja oli 1.3.1993—14.1.1994 ja tämän jälkeen 1.7.1994—30.11.1994 suoraan komission palveluksessa sellaisten määräaikaisten työsopimusten perusteella, joihin sovellettiin Luxemburgin lakia, avustaakseen komissiota yhteisön ergonomia-ohjelmia koskevien kertomusten valmistelemisessa.

4 Komission ja GFS:n välillä ajanjaksoksi 1.12.1994—31.8.1995 tehdyn uuden sopimuksen perusteella GFS otti vastatakseen kuudennen ergonomia-ohjelman yhteydessä laadittujen tutkimusten tulosten yhteensovittamisesta ja niiden jakamisesta. Kantaja siirtyi puolestaan jälleen GFS:n palvelukseen Bureau d'information et de coordinationin päälliköksi sopimuksen voimassaoloajaksi, jota jatkettiin, kuten myös valittajan työsopimusta, tämän jälkeen 25.10.1995 saakka. Koska komissio ei enää uusinut kyseistä sopimusta, kantajan työsopimus päättyi työsopimuksessa mainittuna päivänä.

5 Kantaja nosti 16.1.1996 Luxemburgin työoikeudessa kanteen GFS:ää ja sen johtajaa vastaan ja vaati näiden velvoittamista maksamaan hänelle vahingonkorvausta laittomasta irtisanomisesta.

6 Kantaja esitti samanaikaisesti Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatimuksen siitä, että hänen olisi katsottava työskennelleen vuodesta 1966 lukien komission kanssa sopimuksen tehneiden eri elinten palveluksessa yhteisöjen väliaikaisena toimihenkilönä. Vaa-

timuksensa tueksi hän väitti, että hänen ja kyseisten valvontaelinten välillä tehtyjen työsopimusten ainoana tarkoituksena oli kiertää Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen säännöksiä. Hän vaati tämän lisäksi yhden euron suuruista vahingonkorvausta huolenpito- ja avustamisvelvollisuuden loukkaamisen perusteella.

7 Koska kantaja ei saanut vastausta komissiolta, hän valitti 2.12.1996 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla siitä implisiittisestä päätöksestä, jolla hänen vaatimuksensa hylättiin.

8 Viranomaisena, jolla on oikeus tehdä sopimuksia palvelukseenottamisesta, komission henkilöstöasioista vastaava jäsen hylkäsi valituksen 2.4.1997 tehdyllä päätöksellä, joka annettiin kantajan tiedoksi 8.4.1997.

9 Luxemburgin työoikeus katsoi 12.3.1997, että kantajan kanne oli jätettävä tutkimatta sillä perusteella, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen, että GFS tai sen johtaja olisi ollut hänen työnantajansa."

3 Simon nosti 11.6.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa hän vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja velvoittamaan komission maksamaan hänelle yhden euron suuruisen vahingonkorvauksen huolenpito- ja avustusvelvollisuuden loukkaamisesta aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

4 Yhden ainoan, harkintavallan väärinkäyttöä koskevan kanneperusteensa tueksi Simon väitti, että niitä työsopimuksia, jotka hän oli tehnyt 15.5.1966 lukien

valvontaeliminä toimivien eri yhtiöiden ja yhdistysten kanssa, oli pidettävä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 1 artiklassa tarkoitettuina sopimuksina väliaikaisen toimihenkilön palvelukseen ottamisesta ja että hänen hallinnollinen asemansa olisi näin ollen määriteltävä uudelleen tästä päivämäärästä lukien. Hän nojautui perusteluissaan varsinkin asiassa C-249/89, Mulfinger ym. vastaan komissio, 6.12.1989 annettuun tuomioon (Kok. 1989, s. 4127) ja asiassa 17/78, Deshormes vastaan komissio, 1.2.1979 annettuun tuomioon (Kok. 1979, s. 189), joiden mukaan yhteisö menettelee lainvastaisesti tehdessään työsopimuksen tai palvelujen suorittamista koskevan sopimuksen, johon sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, jos yhteisö ei valitse sopimustietä yksikön tarpeiden perusteella, vaan välttääkseen henkilöstösääntöjen tai muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamisen.

5 Osoittaakseen, että hänen hoitamansa tehtävät olivat olleet vakinaisia, yhteisön julkishallinnon piiriin kuuluvia tehtäviä, Simon esitti seuraavat väitteet: Ensinnäkin hän on hoitanut jatkuvasti tehtäviään komission ergonomiaohjelmista vastuussa olevien sosiaaliasioiden pääosaston virkamiesten välittömässä alaisuudessa. Toiseksi hänen työnsä on edistänyt yhden komissiolle EHTY:n perustamissopimuksessa asetetun päämäärän toteuttamista, joka oli työturvallisuus hiili- ja terästeollisuudessa sekä tätä varten olemassa olevien tutkimuslaitosten välisen yhteistyön järjestäminen. Kolmanneksi Bureau d'information et de coordination des programmes de l'action communautaire ergonomique de la CECA:n (jäljempänä Bureau) vastuulla olevasta tiedottamis- ja yhteensovittamistoiminnasta aiheutuneet kulut on kirjattu EHTY:n talousarvioon, ja neljänneksi hänelle maksettu palkka osoittaa, että hänen työnsä vastasi A 5 palkkatasolla olevan muuhun henkilöstöön kuuluvan työtä.

Valituksenalainen tuomio

6 Valituksenalaisella tuomiolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen perusteettomana.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 37 ja 38 kohdassa, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen

1 ja 6 artiklasta seuraa, että yhteisöjen muuhun henkilöstöön kuuluvan asemaa ei voida tunnustaa henkilölle, jonka työnantaja ei ole ollut komissio eikä mikään muu yhteisön toimielin, vaan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen alaan kuuluva oikeushenkilö, jota ei voida rinnastaa kyseessä olevan toimielimen hallinnolliseen yksikköön.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa, että Simonin Bureaussa hoitamat tehtävät perustuivat hänen itsensä ja Bureaun hallinnoinnista peräjälkeen vastanneiden yhdistysten ja yhtiöiden välillä tehtyihin työsopimuksiin tai palvelujen suorittamista koskeviin sopimuksiin ja että näihin sopimuksiin sovellettiin Luxemburgin lainsäädäntöä ja kyseisiin sopimuksiin sisältyviä sopimusmääräyksiä.

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että 1966—1993 ja 1.12.1994—25.10.1995 Simonin peräkkäisinä työnantajina olivat olleet juuri edellä olevassa kohdassa tarkoitetut yhdistykset tai yhtiöt eikä komissio.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa Simonin väitteen, jonka mukaan komissio oli edellyttänyt hänen palvelukseen ottamistaan, ja totesi tämän jälkeen 44 kohdassa myös asian kannalta merkityksettömäksi ne valittajan esittämät eri väitteet, joiden mukaan valittaja oli ollut riippuvainen komissiosta ja hänen asemansa oli ollut samanlainen kuin väliaikaisen toimihenkilön asema.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 46—49 kohdassa, että edellä mainituissa asioissa Mulfinger ym. vastaan komissio ja Deshormes vastaan komissio annetuilla tuomioilla ei ollut esillä olevan asian kannalta merkitystä. Näissä tuomioissa oli näet kyse asioista, joissa kyseenalaistettiin sellaisten sopimusten pätevyys, jotka kantajat olivat tehneet itsensä komission eivätkä kolmansien oikeushenkilöiden kanssa.

12 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komission ei voitu katsoa syyllistyneen menettelyn väärinkäyttöön tässä yhteydessä, koska se ei ollut Simonin kanssa tehtyjen sopimusten sopimuspuoli.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi näin ollen valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, että kaiken tämän perusteella seuraa, että Simonin ei voida jälkeenpäin katsoa olleen yhteisöjen väliaikainen toimihenkilö, ja se hylkäsi riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 56—60 kohdassa myös vahingonkorvausvaatimuksen.

Valitus

15 Simon toimitti yhteisöjen tuomioistuimeen 10.7.2000 valituskirjelmän, jossa se haki muutosta valituksenalaiseen tuomioon, joka oli annettu hänelle tiedoksi 12.5.2000. Valituskirjelmää korjattiin toisella asiakirjalla sillä perusteella, että ensimmäiseen yhteisöjen tuomioistuimelle toimitettuun asiakirjaan sisältyi tiettyjä tosiseikkoja ja muotoa koskevia virheitä. Jälkimmäistä asiakirjaa, jonka valittajan lakimies toimitti yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.7.2000, seurasi kirjaajan pyynnöstä kirjaamoon 13.7.2000 faksina saapunut selittävä kirje.

16 Ensimmäinen asiakirja, joka merkittiin yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin 11.7.2000, annettiin samana päivänä komissiolle tiedoksi, ja sille toimitettiin 17.7.2000 jäljennös valituskirjelmän korjatusta versiosta, jota oli täydennetty selittävällä kirjeellä.

17 Korjatussa valituskirjelmässä ei ole mitään mainintaa siitä, milloin se on toimitettu. Selittävässä kirjeessä mainitaan ainoastaan päivämäärä 17.7.2000 rekisteröintipäivänä ja sitä täydentää maininta "(fax 13.7.)".

18 Valituksessaan Simon vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen

— toteaa, että hän on suorittanut 15.5.1966—25.10.1995 tarjoamansa palvelut komission väliaikaisena toimihenkilönä.

19 Valituksensa tueksi Simon väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään harkintavallan väärinkäyttöä koskevan kanneperusteen.

20 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Simon väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole tutkinut komission ja sellaisen toimintakokonaisuuden (jäljempänä Bureau) eri valvontaelinten, josta käytettiin aluksi nimeä "Secrétariat de la recherche communautaire sur la sécurité" ja tämän jälkeen "Secrétariat de la recherche communautaire ergonomique" ja vuodesta 1980 lukien "Bureau d'information et de coordination des programmes de l'action communautaire ergonomique de la CECA", välillä tehtyjen sopimusten lainmukaisuutta. Se väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt selvittää se, mihin komissio todellisuudessa pyrki näiden sopimusten tarkoitus huomioon ottaen eli mihin komissio todellisuudessa pyrki sillä, että se antoi Bureaun virallisen valvonnan ja hallinnon kyseisten elinten hoidettavaksi. Se väittää tältä osin, että ainoa todellinen tarkoitus oli varmistaa Bureaun rahoitus ja antaa näin ollen komissiolle mahdollisuus täyttää velvoitteensa EHTY:n perustamissopimuksen 55 artiklan mukaisesti laadituista tutkimustöistä tiedottamisen ja niiden yhteensovittamisen osalta.

21 Simonin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tarkastaa niiden selitysten uskottavuus, joilla komissio perusteli oikeutta puuttua valvontaelinten kanssa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoon ja varsinkin oikeutta vaatia, että Bureaun palveluksessa olleiden henkilöiden työsuhde jatkuu, ja oikeutta määrätä näiden henkilöiden palkkaukseen vaikuttavista ehdoista palvelusvuosiin nähden ja työolosuhteista.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi lisäksi pitänyt arvioida valvontaelinten komission hyväksi todella hoitamia tehtäviä eli erityisesti taloudellista vastuuta Bureaun hallinnoinnista komission sen käytettäväksi antamien varojen asettamissa rajoissa ja velvollisuutta nimittää johtaja, jota avustaa korkeintaan kaksi henkilöä.

23 Toisessa valitusperusteessa Simon väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen jättäessään tutkimatta yhtäältä hänen ja toinen toisiaan seuranneiden valvontaelinten ja toisaalta hänen sekä komission ja EHTY:n perustamissopimuksen 55 artiklan mukaisesti laadittujen ohjelmien täytäntöönpanosta vastuussa olevien yhteisön virkamiesten välisen alisteisuussuhteen todellisen luonteen. Se toteaa vielä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tarkastaa, olivatko valittajan Bureaussa hoitamat tehtävät luonteeltaan sellaisia, että ne kuuluivat perustamissopimuksissa toimielimille annettujen yhteisön julkishallinnon vakinaisten tehtävien piiriin.

24 Simon vetoaa lopuksi siihen, että komission asiamies on todennut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä suullisessa menettelyssä esittämässään loppulauselmassa, että komission olisi ehkä pitänyt ottaa hänet suoraan palvelukseensa käyttämättä valvontaelimiä välikätenään.

25 Vastineessaan komissio esittää korjatun valituskirjelmän osalta oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan korjattu valituskirjelmä on jätetty liian myöhään. Komissio katsoo 10.7.2000 toimitetun valituskirjelmän osalta, että valitus on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä riitautetaan ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimen yksinomaisen toimivaltansa nojalla tekemät arvioinnit ja vaaditaan, että Simonin on katsottava suorittaneen 15.5.1966—25.10.1995 tarjoamansa palvelut komission väliaikaisena toimihenkilönä. Toissijaisesti komissio katsoo, että valitus on hylättävä perusteettomana.

26 Sen jälkeen kun komissiolle ilmoitettiin kirjaajan 12.1.2001 päivätyllä kirjeellä korjatun valituskirjelmän toimittamispäivästä, se on kyseenalaistanut sen, että valituskirjelmä toimitetaan ja siitä jätetään muutama päivä tämän jälkeen korjattu versio esittämättä kuitenkaan minkäänlaista selvitystä korjatussa versiossa tehtyjen muutosten merkityksestä.

27 Muilta osin komissio katsoo korjattua valituskirjelmää tarkasti tutkittuaan, että sillä ei muuteta perustavanlaisesti ensimmäistä valituskirjelmää, ja se pysyy näin ollen kokonaisuudessaan alun perin esittämällään kannalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

Valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset

Valituksen, sellaisena kuin se on korjattuna, tutkittavaksi ottamisen edellytykset

28 Komissio ei esitä oikeudenkäyntiväitettä itse valituksen osalta, jonka se katsoo jätetyn säädetyssä määräajassa, vaan se väittää, etteivät tutkittavaksi ottamisen

edellytykset täyty valituskirjelmän osalta sellaisena kuin se on korjattuna. Näyttää siltä, että komissio pysyy tällä kannalla myös sen jälkeen kun se on saanut 12.1.2001 päivätyllä kirjeellä tiedon korjatun valituskirjelmän jättämispäivästä. Komissio korostaa varsinkin, että siinä kirjelmässä, johon valituksen korjattu versio sisältyy, ei mainita lainkaan sitä, millä tavalla 10.7.2000 toimitettua valituskirjelmää on korjattu tosiseikkoja ja muotoa koskevien virheiden osalta. Edellä mainittuun kirjeeseen antamassaan vastauksessa se huomauttaa etenkin, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan mukaan valitus tehdään jättämällä *valituskirjelmä* yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon.

29 Ensinnäkin on todettava, että EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisen kohdan ja EHTY:n tuomioistuimen työjärjestyksen 80 artiklan 1 kohdan mukaan korjattu valituskirjelmä on jätetty kahden kuukauden määräajassa, joka lasketaan siitä kun valituksenalainen tuomio annettiin tiedoksi 12.5.2000.

30 Simonin oikeus jättää asiakirja, jolla asia saatetaan vireille tuomioistuimessa, EHTY:n tuomioistuimen perussäännön kyseisessä määräyksessä asetetun määräajan viimeiseen työpäivään mennessä, merkitsee sitä, että hänellä on oltava mahdollisuus peruuttaa kyseisen määräajan päättymiseen mennessä ensimmäinen asiakirja, jolla hän on saattanut asian vireille tuomioistuimessa, korvatakseen sen saman määräajan kuluessa uudella versiolla tästä asiakirjasta.

31 Koska Simon jätti alkuperäisestä valituskirjelmästä täydellisen korjatun version, jota seurasi kirjaajan pyynnöstä selvittävä kirje, hän on selkeästi osoittanut, että hänen tarkoituksenaan oli implisiittisesti peruuttaa alkuperäinen valituskirjelmä ja korvata se uudella valituskirjelmällä, joka on jätetty EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisessä kohdassa valituksen tekemiselle asetetussa määräajassa.

32 Näin ollen korjattu valituskirjelmä voidaan ottaa tutkittavaksi, ja valitus on katsottava tehdyksi sen mukaisena. Komission esittämä oikeudenkäyntiväite on siis hylättävä.

Valituksessa esitettyjen vaatimusten tutkittavaksi ottamisen edellytysten osittainen puuttuminen

33 Siltä osin kuin Simon vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että sen on katsottava suorittaneen tarjoamansa palvelut "komission väliaikaisena toimihenkilönä", on huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artiklan 1 kohdan mukaan valituksessa voidaan vaatia ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen vaatimusten hyväksymistä kokonaan tai osittain, mutta ei uusien vaatimusten hyväksymistä.

34 On kuitenkin todettava, että Simon ei ole missään vaiheessa esittänyt tällaisia vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa.

35 Jos Simonille annettaisiin mahdollisuus esittää vaatimuksia, joilla pyritään määrittelemään uudelleen sen suoritukset, tämä merkitsisi uusien vaatimusten hyväksymistä työjärjestyksen 113 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan vastaisesti.

36 Kyseiset vaatimukset on näin ollen hylättävä, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Aineellinen kysymys

37 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Simon kyseenalaistaa komission eri valvontaelinten kanssa tekemien sopimusten lainmukaisuuden. Se väittää tätä taustaa vasten tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tutkinut sitä, mihin komissio on todellisuudessa pyrkinyt.

38 Tältä osin on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin.

39 Jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta yhteisöjen tuomioistuimessa vaatimuksilleen perusteita, joihin hän ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedonnut, asianosaisella olisi oikeus laajentaa yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakuasioissa on rajoitettu, kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Yhteisöjen tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen ainoastaan arvioimaan sitä oikeudellista ratkaisua, joka on annettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitettyjen perusteiden osalta (ks. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta ja asia C-422/97, Sateba v. komissio, määräys 17.7.1998, Kok. 1998, s. I-4913, 30 kohta).

40 Vaikka Simon on väittänyt, että komission käyttäytyminen merkitsi häneen nähden harkintavallan väärinkäyttöä, jonka vuoksi komissiolla olisi velvollisuus myöntää hänelle taannehtivasti väliaikaisen toimihenkilön asema, Simon ei ole kuitenkaan asettanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kyseen-

alaiseksi valvontaelinten kanssa tehtyjen sopimusten lainmukaisuutta sillä perusteella, että komissio yritti näiden sopimusten avulla varmistaa Bureaun rahoituksen ja täyttää velvoitteensa tutkimustöistä tiedottamisen ja niiden yhteensovittamisen osalta.

41 Osoittaakseen, että hän oli suorittanut vakinaisia tehtäviä, jotka kuuluvat yhteisön julkishallinnon piiriin, Simon on vedonnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ainoastaan siihen, että Bureaun vastuulla olevasta tiedottamisesta ja yhteensovittamisesta aiheutuvat kulut oli kirjattu EHTY:n talousarvioon.

42 Edellä esitetty huomioon ottaen valitusperusteen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta.

43 Simon väittää ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt tarkastamatta niiden selitysten luotettavuuden, jotka komissio on toimittanut perustellakseen oikeutensa puuttua valvontaelinten kanssa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoon.

44 Tältä osin on todettava, että EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Viimeksi mainitun määräyksen perusteella muutoksenhaun perusteena saadaan käyttää yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuvaa toimivaltaa, asian käsittelyssä yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta oikeudenkäyntivirhettä, joka on hakijan edun vastainen, tai yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunutta yhteisön oikeuden rikkomista.

45 Yhteisöjen tuomioistuimella ei siis ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut.

46 Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sitä vastoin toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen valitusasioissa harjoittaman valvonnan piiriin (ks. muun muassa asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 29 kohta ja yhdistetyt asiat C-486/01 P-R, C-488/01 P-R, Front national ja Martinez v. Euroopan parlamentti, määräys 21.2.2002, Kok. 2002, s. I-1843, 83—85 kohta).

47 Komission selitysten uskottavuuden tutkiminen on tosiasiakysymysten arviointia, eikä se näin ollen kuulu niihin kysymyksiin, joihin yhteisöjen tuomioistuimen valvonta muutoksenhakuasioissa voi kohdistua.

48 Näin ollen myös ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on jätettävä tutkimatta.

49 Toisessa valitusperusteessa Simon arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole arvioinut toisaalta hänen ja toinen toistaan seuranneiden valvontaelinten ja toisaalta hänen sekä komission ja yhteisöjen virkamiesten välisen suhteen todellista luonnetta, eikä hänen hoitamiensa tehtävien luonnetta.

50 Kyseisellä väitteellä pyritään kokonaisuutena tarkastellen kyseenalaistamaan se, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luonnehtinut oikeudellisesti kyseessä olevien suhteiden todellista luonnetta.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin valituksenalaisen tuomion 43 ja 44 kohdassa tutkinut näitä seikkoja ja todennut perustellusti, että yhdistetyissä asioissa Salerno annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion (yhdistetyt asiat 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 ja 10/84, Salerno ym. vastaan komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1985, Kok. 1985, s. 2523) mukainen oikeuskäytäntö on ristiriidassa valittajan väitteiden kanssa.

52 Tämän tuomion 24 kohdassa tarkoitetun huomautuksen osalta, joka koskee komission asiamiehen suullisessa käsittelyssä väitetyksi tekemää huomautusta, jonka mukaan komission olisi ehkä pitänyt ottaa Simon suoraan palvelukseensa käyttämättä valvontaelimiä välikätenä, on lopuksi todettava, ettei sitä voida tulkita sellaiseksi ilmaisuksi, joka koskee epäilystä siitä, oliko Simonin palvelukseen ottaminen tällaista elintä välikätenä käyttäen soveliasta.

53 Väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

54 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että valitus on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

55 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Simon velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Simon on hävinnyt muutoksenhakuasiansa, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Simon velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Macken Colneric Gulmann

Puissochet Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2002.

R. Grass F. Macken

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja